

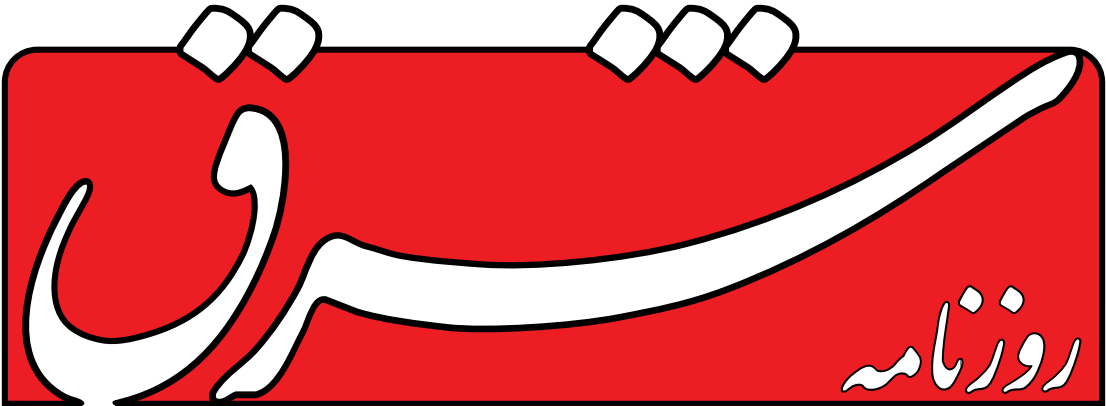
رهبر معظم انقلاب اسلامی:

هتک حرمت، خلاف شرع است

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در سخنانی صریح به همه به‌ویژه جوانان فرمودند: پیام من به همه کسانی که حرف می‌زنند یا در مطبوعات، وبلاگ‌ها و محیط‌های دیگر می‌نویسند این است که مخالفت، رد و محکوم کردن یک فکر سیاسی و دینی یک چیز است و ابتلای به رفتار غیر اخلاقی و دشنام و هتک حرمت چیز دیگر. من این مسایل غیر اخلاقی را قاطعانه و به‌طور کامل رد می‌کنم و نباید انجام شود.

صفحه ۲

شنبه ۲۱ اسفند ۱۳۸۹، ۷ ربیع‌الثانی ۱۴۳۲، ۱۲ مارس ۲۰۱۱، سال پنجم، شماره پیاپی ۱۲۰۵

روزنامه

ارزبایی کمال اطهاری از بازار مسکن

رکود مسکن، افزایش اجاره‌بها

این کارشناس بازار مسکن معتقد است افزایش اجاره تحت تاثیر دو عامل تورم و هزینه‌هاست. علاوه بر افزایش تورم که منجر به افزایش اجاره‌بها می‌شود هزینه‌های مالک و حتی نگهداری ملک افزایش می‌یابد. بنابراین مالکان چاره‌ای جز افزایش اجاره‌بها ندارند. شمارش ساختمان نیز به معضل دیگری در این بخش به‌ویژه مجتمع‌های بزرگ که از چندین بلوک مجزا تشکیل شده‌اند، بدل شده است.

صفحه ۵

شماره ۲۸۱ دوره جدید، ۱۲ صفحه + ۳۲ صفحه ضمیمه اول هفته شرق ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

مسیح لبنان

سید محمد صادق خرازی

تاریخ تحولات سیاسی در خاورمیانه، شاهد حوادث و وقایعی است که بازخوانی آن نه تنها ضرورت دارد، بلکه پرده‌برداری از آن باعث تنویر افکار و برنایی اذهان می‌شود. یکی از واقعیت‌های تلخ و سخت روزگار معاصر ما ربایش مردی است که حق حیات معنوی و تاثیر سترگی بر امت اسلامی به‌ویژه بر شیعیان مظلوم لبنان دارد. هویت شیعه لبنان از آن اوست و فرهنگ مدارا و توجه به گفت‌وگو و تقریب طوایف لبنان متأثر از آراء و اندیشه‌های بلند اوست. مصلح نامدار، علامه بزرگوار، آیت‌الله امام موسی صدر بیش از ۳۰ سال است که غربت مظلومانه را تحمل و امت اسلامی به‌ویژه شیعیان در فقدان این دردانه دوران در مهاجوری و مشتاقی به سر می‌برند. در فقه و حقوق اسلامی احکام و قواعد بسیار مهمی درباره حیات و وفات انسان وجود دارد. قوانینی که مترتب بر آن می‌شود و به همین دلیل ملزوماتی را به جامعه، نظام و دولت، دوستان و خانواده تحمیل می‌کند. وقتی اخبار متواتر از حیات ایشان است و ادله‌ای بر فوت و شهادت به صورت مستدل و محکم ارایه نشده و وفات و شهادت ایشان اثبات نشده، هرگز نباید تلقی دیگری به جز نسبت حیات به این شخصیت عظیم‌الشان اظهار نظر کرد.

ادامه در صفحه ۸

آموزه‌های زلزله‌زاین

دکتر مهدی زارع*

در ساعت ۱۴:۴۶، روز جمعه ۱۱ مارس ۲۰۱۱ (۲۰ اسفند ۸۹) به وقت محلی (۹:۱۶) به وقت تهران) زمین‌لرزه‌ای با بزرگای ۸/۹ در ۱۲۵ کیلومتری شرق ساحل هونشو ژاپن و ۳۸۰ کیلومتری توکیو، بخش‌های وسیعی از ژاپن و قسمت‌هایی از شرق چین و روسیه را به لرزه درآورد. ژرفای کانونی زلزله حدود ۲۵ کیلومتر و ساز و کار آن فشاری با یک صفحه کاملاً نزدیک به قائم بوده است. این رویداد تا هفت ساعت پس از رخداد (حدود ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت تهران) با ۶۰ نفر کشته (تایید شده) همراه بوده است و ضمناً حدود ۲۰۰ نفر ناپدید گزارش شده‌اند. این زلزله از نظر رده‌بندی‌های علمی زلزله‌شناسی از رده زلزله‌های بزرگ است. در تقسیم‌بندی‌های زلزله‌شناسی تنها زلزله‌ای با بزرگای بیش از هشت، بزرگ (great) نام می‌گیرند و زلزله با بزرگای هفت تا هشت، اصلی (major) و زلزله با بزرگای شش تا هفت، شدید (strong) نامیده می‌شود. بخش مهمی از تلفات و خسارت‌های این زلزله به وقوع سونامی پس از رویداد اصلی مربوط است. زلزله ساحل شرقی هونشو (۲۰۱۱) بزرگ‌ترین زمین‌لرزه ثبت‌شده در تاریخ ژاپن از نظر اندازه بزرگای زمین‌لرزه است. ژاپن سرزمینی است که با رخداد زمین‌لرزه‌های مهم و مخرب شناخته می‌شود. از تاریخ زمین‌لرزه‌های ژاپن می‌توان از این رویدادهای مهم یاد کرد: زلزله اول سپتامبر ۱۹۲۳ است که با رخداد زمین‌لرزه‌های مهم و مخرب شناخته می‌شود. از تاریخ زمین‌لرزه‌های ژاپن می‌توان از این رویدادهای مهم یاد کرد: زلزله اول سپتامبر ۱۹۲۳ است که با خسارت و آتش‌سوزی وسیع در شهر توکیو همراه بود و ۱۰۵ هزار نفر کشته شد و زمین‌لرزه ۱۷ ژانویه ۱۹۹۵ (کوبه) هانشین) با بزرگای ۹/۶ که با بیش از ۶۴۰۰ نفر تلفات همراه بود.

ادامه در صفحه ۱۰

روایان از طرح جدید دولت خبر داد

پرداخت یارانه نقدی حمل و نقل به مردم

این یارانه برای جبران افزایش هزینه ناشی از خصوصی سازی کامل حمل و نقل پرداخت می‌شود

صفحه ۱۱

پیامدهای زلزله بی‌سابقه ۸/۹ ریشتری موجب شد

آشفته‌گی و ماتم در ژاپن

وضعیت هشدار سونامی در ۵۳ کشور

صفحه ۱۰

عکس: گتی اینیج

عکس: سانسان توکلی فارسانی

برگزاری شادترین

وبزرگ‌ترین

جشن تصویر سال

شرق: عصر روز جمعه ۲۰ اسفند، خانه هنرمندان میزبان حضور پر شمار هنرمندان تصویری بود. ساعت از چهار عصر گذشته بود. حاضران اطراف و داخل حوض خانه جمع شدند تا در قاب سیاره‌ای ساسان توکلی جای بگیرند و در تاریخ جشن‌های تصویر سال ماندگار شوند. عصر جمعه، همه دیوارهای خانه هنرمندان را تصویر گرفته بود و همه فضا را تصویری‌ها، رامبد جوان اجرای مراسم پایانی را برعهده داشت و رضا خشانی او را همراهی می‌کرد. اول کار، گزارشی تصویری از روند برپایی هشتمین دور از جشن تصویر سال نمایش داده شد. سیدفاله صمدیان – برگزارکننده جشن تصویر سال – گزارشی کلی و کوتاه ارایه داد. از عدم تقسیم امکانات مساوی گفت که منجر به حضور پر شمار و پر حجم هنرمندان در جشن و نمایشگاه تصویر سال شده و به دور از سیاست‌زدگی کار را پیش می‌برد. از امکانات کم‌اجرای و مکان نمایش محدود برای فیلم‌ها و جشنواره تصویر در خانه هنرمندان ایران یاد کرد که امکان ارایه درست و پذیرایی مناسب‌تر از برگزار کنندگان سلب کرده است و در عین حال خبر داد بخش هنر و تبلیغات اوایل سال آینده برگزار می‌شود. او از محمد رازدشت و ابوطالب امام هم یاد کرد. بخش قطعه ساری گلین و ماما از کنسرت علیزاده و گاسپاریان تنها موسیقی‌های بخش شده در برنامه مراسم پایانی نبود بلکه رضا خشانی در میانه‌های برنامه به هر بهانه‌ای با اشاره رامبد جوان پیانوی سیاه روی سن را به صدا درمی‌آورد و قطعه کوتاهی می‌زد. کلیبی از زنده‌یاد محمد رازدشت هم روی پرده رفت. رویداد خترش آن را ساخته بود. کلیپ‌های جام جهانی و انقلاب مصر هم نشان داده شد که افراد خوشدست آنها را آماده نمایش کرده بود. پس از آن با نشان دادن عکسی از محمد فرنود در بیمارستانی در فرانسه درباره فرنود صحبت کرد. پرسر و صداترین بخش اما شروع اهدای جوایز جوانان زیر ۲۵ سال بود. تقدیرشدگان علاوه

بر لوح تقدیر، تندیسک تصویر سال را نیز دریافت کردند. به برندگان دیپلم افتخار علاوه بر دیپلم افتخار و تندیسک تصویر سال، سکه بهار آزادی هم اهدا شد. اما برندگان تندیس جشن تصویر سال نیز علاوه بر اصل تندیس، دوربین عکاسی Canon G12 هدیه گرفتند. همه جوایز از طرف بنیاد رسول‌اف تهیه شده بود. احسان رسول‌اف به ارایه گزارشی درباره گالری و بنیاد محسن رسول‌اف پرداخت. رخشان بنی‌اعتماد، رضا میرکریمی، عزیز ساعتی، حبیب رضایی و امید روحانی داران بخش فیلم این دوره از جشنواره فیلم تصویر هیچ یک از فیلم‌های نمایش داده شده در بخش فیلم‌های کوتاه را شایسته دریافت تندیس تصویر سال ندانستند،

ادامه در صفحه ۲

وقتی کارنامه کتاب‌های برگزیده ۱۳۸۳ را ارایه دادند، نامی از کتابی ارزشمند در بخش ایران‌شناسی درخشید. این اثر یکی از ۲۶۰ تالیف و تصحیحی بود که به قلم استاد ایرج افشار انجام شده بود. سابقه ایشان در پرهیز خودخواسته‌اش از دریافت هرگونه جایزه‌ای هیات داوران را انگار می‌ساخت. افشار، دانش‌آموخته رشته حقوق دانشگاه تهران بود. او با نظم و پشتکار پیوسته و پشتوانه خانواده‌ای وارسته و پدری دانا و توانا، یکان‌یکان پلکان بزرگی را پشت سر گذاشت، به مدد خانواده فرهیخته‌اش، از کودکی هم‌نشین دانشوران و دانشمندان بزرگ روزگار خود شد و از این اقبال به خوبی بهره‌برد و راه خود را در همان اوان جوانی برگزید. او معاشرت با مشاهیر و فرهیختگان را تا پایان عمر ادامه داد و هیچ‌گاه تظاهر به بزرگی نکرد. از هیچ مرکز آموزشی – پژوهشی داخل و خارج، دکتری افتخاری نپذیرفت، به هیچ مراسم بزرگداشت و نکوداشت درباره خودش تن نداد. هر چند خودبانی گر گهمای‌های بسیاری برای بزرگان فرهنگ و ادب و اندیشه بود و درباره آنها گفت و نوشت. هیچ‌گاه، جایزه و نشان و تشویق این‌و آن را پذیران نشد، جوایز و پاسداشت‌هایی را که دیگران برای آن تلاش‌ها می‌کنند، به‌راحتی رد می‌کرد. به شهرت و مقام و حکم و تقدیر و ترفیع بسیاری اعتنا بود. صریح و سالم و بی‌نیاز بود و از هر چه رنگ‌ریا و وابستگی داشت، دوری می‌جست. اما این بار بخت یاری‌مان کرد. او در نامه‌ای که از روی تخت بیمارستان نوشته بود، جایزه کتاب سال را پذیرفت، هر چند که سکه‌های آن را به کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران تقدیم داشت؛

ادامه در صفحه آخر

روزنامه شرق

نوروز ۹۰ را

با سالنامه شرق آغاز کنید

دوشنبه ۲۳ اسفند / ضمیمه روزنامه شرق

